

70.- Ft

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

1997. jan.–febr.

II. évfolyam

1. szám

Üdvözlég Mária, tengernek csillagja!

Üdvözlég Mária, tengernek csillagja,
Mindenkor Szűzanya, mennyország kapuja!
Téged kérünk, hallgass minket, Szent Fiadnak ajánlj minket,
Ó szép Szűz Mária!

Mennyből leküldetett Gábrriel arkangyal,
Hogy téged köszöntsön üdvözlő szavakkal.
Téged kérünk, hallgass minket, Szent Fiadnak ajánlj minket,
Ó szép Szűz Mária!

Oldozd meg kötelét a mi sok vétkünknek,
És nyisd meg szemeit a te híveidnek!
Téged kérünk, hallgass minket, Szent Fiadnak ajánlj minket,
Ó szép Szűz Mária!

Lássuk meg Asszonyunk, hogy édes Anyánk vagy,
Jézusnál minekünk jószágos védőnk vagy!
Téged kérünk, hallgass minket, Szent Fiadnak ajánlj minket,
Ó szép Szűz Mária!

Ó szűzek szent Szűze, a te fiaidnak,
Adj tiszta életet szegény szolgálóidnak!
Téged kérünk, hallgass minket, Szent Fiadnak ajánlj minket,
Ó szép Szűz Mária!

Hogy a te Fiadat, mind földön, mind mennyben,
Dicsérjük boldogan az örök életben,
Téged kérünk, hallgass minket, Szent Fiadnak ajánlj minket,
Ó szép Szűz Mária!

Éneklő Egyház 238, H. 196.

A lap spirituális támogatói:
fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár plébános, p. Jaki Teodóz Sándor OSB.,
Katona István és Regőczy István
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Az Istenanyaságom misztériumát szemlélve	1
Kegyhelyek	
A Kútvolgyi Boldogasszony kápolna	2
Fatima	5
II. János Pál pápa felajánló imája	6
Jézushoz viszlek benneteket	10
Mi a felajánlás?	11
Barsi Balázs: Az önfelajánlás emberi mélységei	13
Mária-dogmák	
Török József: Mária az Egyház tanításának folyamában (2. rész)	15
Rózsafüzér	
Hogyan imádkozzuk a rózsafüzért (1. rész)	20
Imák, hírek, könyvek	
Imák Fatimából	23
A fatimai zarándokszobor Oroszországban	23
Könyvismertetés	24

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal
forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Kiadja a Két Szív Kiadó

Készült a Gödi Print Kft nyomdában,
felelős vezető: Lakatos Imre

Az illusztrálásnak használt grafikákat készítette:
Komáromi János

A hátlap színes képe: II. János Pál pápa köszönti
Budapest. Tövis utcai templom freskója

Felelős szerkesztő:
Jánossy Gábor

A Szerkesztőség címe:
1339 Budapest. Postafiók 638.

A Stella Maris Alapítvány bank számla száma:
MHB Rt. 10200885-32621031-00000000

Kéziratokat nem őrzünk
meg és nem küldünk
vissza.

Az új évnek kezdetén

Ma az egész Egyház örvendezik minden embert magábafooglaló *istenanyaságom kimondhatatlan misztériumát szemlélve*. Ennek az új évnek kezdetén ... különösen figyeljetez rám, mint a reményséé Anyjára és a Béke Királynőjére!

A nagy szorongattatás idején anyai jelenlétem egyre erősebb és rendkízülibb lesz közöttetek. Minél nagyobb és kiterjedtebb lesz Ellenfelem ... hatalma, annál nagyobb és átfogóbb lesz a Napba öltözött Asszony győzelmes jelenléte ... Gyengéd Édesanyátok vagyok, az a feladatom, hogy elvezesselek Jézushoz, Uratokhoz és Üdvözítőkhez. Ezekben az években, amelyek titeket e század végétől még elválasztanak, azon munkálkodom, hogy Jézus újra megalapíthassa országát köztetek és az Úr Jézust minden ember szeresse és dicsőítse.

Jöjj el, Uram Jézus isteni kegyelmeddel, szeretetteddel és szentségeddel minden ember életébe! Erősen munkálkodom, hogy mindnyájatokat, akik Szeplőtelen Szívemnek ajánlottátok fel magatokat, nagy életszentségre vezesselek, hogy Jézus éljen, cselekedjék és ragyogjon fel mindjobbán életekben.

Jöjj el, Uram Jézus családjainkba, segítsd őket, hogy rátaláljanak a közösség, a kölcsönös szeretet, a teljes egység útjára, és hogy újra készségesen fogadják az élet ajándékait.

Jöjj el, Uram Jézus minden néphez, mert nagy szükségük van arra, hogy nyílt közösséggé váljanak minden ember testi és lelki javára, különösen a kicsinyek, a szűkölködők, a betegek, a szegények és a peremre szorultak javára. Jézus országa készül hozzátok eljönni, ami a béke és a nagy testvériség új korszakába vezet benneteket.

Ezért ma, annak a fontos korszaknak kezdetén, amelyben tervem megvalósul, arra szólítalak fel benneteket, egyesüljetez égi Édesanyátok imájával, amelyben a Szentlélekkel, isteni Jegyesével egyesülten fordul minden nap az Atyához:

Jöjj el, Uram Jézus! Csak akkor örvendhet majd végre az egész emberi-ség a béke nagy ajándékának, ha Jézus elhozta országát köztetek.”

Mária-kegyhelyek

A Kútvölgyi Boldogasszony kápolna

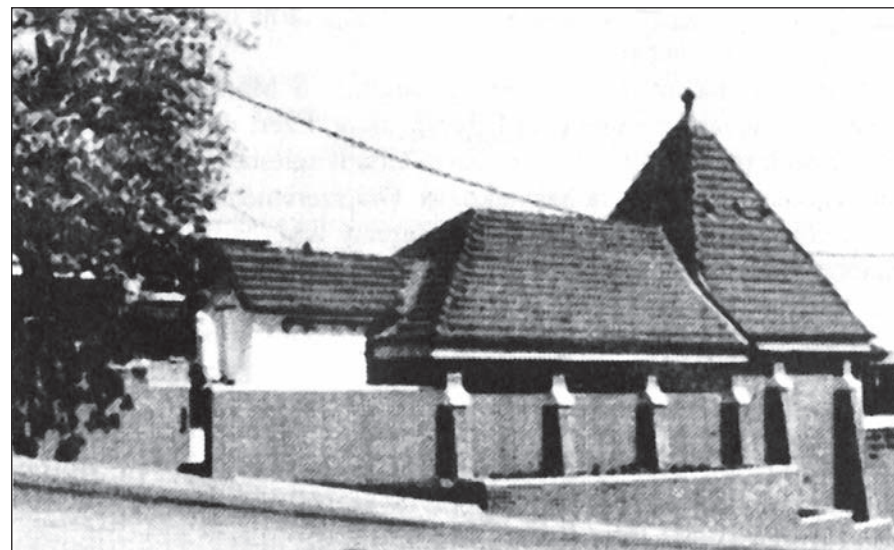
1945. szeptember 8-án Vácra érkeztem árva gyermekeim egy kis csoportjával. Ott hallottam először a Kútvölgyi Boldogasszony kis kápolnájáról egy asszonytól, aki azelőtt rendszeresen elzarándokolt oda. Az elhagyott kápolna nem volt egyházi tulajdonban.

A Nagyőrszi családé volt az egész hegyoldal, tele szőlővel, gyümölcsfákkal. A kápolna helyén nagy itató volt, mély kúttal. A család legkisebb fiúgyermeké egy meleg nyári napon lóháton vágatott lefelé a hegytetőről. Az itatónál a mély kút pereménél hirtelen megtorpant a ló és a gyermek a ló hátáról egyenesen a kútba zuhant. Az elhagyott, bozóttal körülvett, mély kútból hiába hallatszottak a gyermek segélykiáltásai. A kétségbeesett szülők és az egész cselédség a gyermek keresésére indult Hosz-szú, hiábavaló keresés után az édesanya a kút pereménél megpihent, sírva imádkozta a rózsafüzért, amikor halk, nyöszörgő hangot hallott a mélyből. Milyen nagy volt meglepetése, de öröme is, amikor a kút mélyén megpillantotta gyermekét, aki mintha a víz színén térdelve kért volna segítséget. Mindenki oda sietett az édesanya kiáltására; kötelekkel, létrákkal leereszkedve felhozták az alélt gyermeket, aki csak azt suttogta, hogy egy csodás szépségű hölgy palástja tartotta a víz színén Csoda történt! – kiáltozták az egybegyűltek és hangosan kezdték az Üdvözlégy Máriát imádkozni. A gyermeknek nem lett semmi baja az ijedségen kívül, csak nagyon éhes volt.

A jó szülők a híres budai kőműves mesterrel, Siegl Mártonnal emeltettek terméskőből egy kis kápolnát hálából a Szűzanyának gyermekük csodálatos megmeneküléséért. Mindez 1753-ban történt. A kis kápolnába rendszeresen jártak a környék lakói imádkozni. Sok imameghallgatás is történt. A kápolna kis szentélyében a kegykép körül, mely a Szűzanyát a gyermek Jézussal ábrázolta, egyre több ezüst és arany ékszer csillogott, a kápolna falát pedig elborították a márvány hálatablák. A II. világháború alatt sajnos mindent elhurcolták a kápolnából.

Amikor rátaláltam a kápolnára, még házak is alig voltak a környéken. Éreztem, hogy ezen a talpalattnyi helyen le kell telepednünk, a Kútvölgyi Szűzanya kegyhelyét fel kell újítanunk és engesztelünk kell a magyar ifjúságért. A kápolna szentélyét kibővítettük, és 1970-ben dr. Tóth János apát úr, budavári főesperes szentelte fel az új fakápolnát. Azóta naponta van szentmise, rózsafüzér imádkozás és szentségi litánia 1990-ben egy teljesen új kőkápolnát építettünk, melynek szentélye a régi Kútvölgyi kápolna lett.

A kápolnát egész nap nyitva tartjuk. Sok zarándok érkezik vidékről és külföldről is. Egész éjjel tartó virrasztás van minden csütörtökön, és annak lehetősége lelkesít minket, hogy itt lehetne Buda első örökimádó

szentélye, ahová éjjel-nappal jöhetnek az imádkozó, engesztelő magyarok, hogy a Szűzanyán keresztül leedsjék a Szentségi Jézus irgalmát, kegyelmét erre a szegény, árva nemzetre, és hogy a Szűzanyán keresztül a gyermekek is megtalálják az élő vizek forrásához vezető utat.

Mivel a zarándokok száma egyre növekszik, előfordult, hogy kápolnánk nem tudta befogadni őket. A Kút völgyi Boldogasszonynak és a jó hívek áldozatosságának, imáinak köszönhetően sikerült megvenni a kápolna melletti ABC áruházat, melynek udvarában felállítottunk egy szép lourdes-i barlangot. Engesztelő szentmisét mutatunk be minden hó 13-án délben, a Fatimái Szűzanya tiszteletére a kegyesobornál.

A kápolna búcsúja szeptember 8-án van. A Kút völgyi Mária kápolna Budapesten, a Nagy Sváb-hegy oldalában található, az Isten-hegy és Zugliget között, a Moszkva térről induló 128-as jelzésű BKV autóbusz végállomásánál.

A millicentenárium emlékére, vagyis a magyar kereszténység ezer esztendő fennállásának jubileumára egy gyönyörű, faragott, aranyozott Mária szobrot állítottunk fel a lourdes-i bejáratnál. A szobor felett három oszlopon baldahinszerűen, szinte lebeg Szent István királyunk koronájának mása, mely azt szimbolizálja, hogy a Boldogságos Szűz Mária, a magyar szent koronával a fején ezer esztendeje tartja össze és védelmezi az ő árva magyar népét.

Szeretnénk, ha ez a kis kút völgyi engesztelő Mária kápolna egyre inkább a magyarság engesztelő helyévé válna. Ezért imádkozunk, ezért meghozunk minden áldozatot, az isteni Gondviselésbe vetett bizalmunkban teljesen a Szűzanyára hagyatkozva. Órá szeretnénk bízni a magyarság jövőjét, hogy megvalósuljon Mindszenty bíboros úr álma, a Sacra Pannónia, a Szent Magyarország.

Regőczy István

Urunk, mindenható Istenünk, Te azt akartad, hogy mindent Szent Fiad Szepőlóten Anyja által kapjunk Add, hogy nagyhatalmú Anyánk oltalma alatt a jelen élet veszedelmeitől megmeneküljünk, és az örök életet elnyerhessük! Ámen.

Fatima

„Miben áll tulajdonképpen a fatimai üzenet? Úgy hiszem, összefoglalhatom a következő szavakban: Szűz Mária Szepőlóten Szívének kinyilatkoztatása a mai világnak, Isten Mária Szepőlóten Szíve által akarja üdvözíteni a világot.” (Cerejeira bíboros, lisszaboni pátriárka szavai)

A XX századi Mária jelenések között a fatimai az első, melyet az Egyház elismert. A Szűzanya 1917-ben többször megjelent három kis pástornak a portugáliai Fatimában Az utolsó alkalommal úgy mutatkozott be, mint a Rózsafüzér Királynője. Jelenései közben több üzenetet bízott a gyermekekre, melyek történetét sokan ismerik, ezért csak röviden kívánjuk összefoglalni azok lényegét:

- Jézus akarata szerint tiszteljük és szeressük Szűz Mária Szepőlóten Szívét!
- Végezzünk minél többször szentségimádást! Nagyon fontos, hogy az Oltáriszentségben jelen lévő Jézus Krisztust mindenekfelett szeressük, tiszteljük és imádjuk!
- Végezzük el az öt első szombati engesztelő szentáldozást!
„Add tudomásul ígéretemet, hogy a halál órájában *azok mellett állok a lelkük üdvözüléséhez szükséges kegyelmekkel*, akik öt egymás után következő hónap első szombatján meggyónnak, megáldoznak, a rózsafüzért imádkozzák és 15 percet velem töltenek engesztelésül, a rózsafüzér titkairól elmélkedve,” mondta a Szűzanya Lúciának.
- A Szentatya ajánlja fel a világot Szűz Mária Szepőlóten Szívének!
- Ajánljuk fel magunkat és családjunkat Szűz Mária Szepőlóten Szívének! A felajánlás megerősít hitünkben.
- Rendszeresen imádkozzunk és különösen a rózsafüzért imádkozzuk minden nap!
- Éljük tisztán! Szeretettel teljesítsük mindennapi kötelességünket!
- Imádkozzunk és hozunk áldozatot a bűnösök megmentéséért! Sok lélek azért jut a pokolba, mert nincs, aki áldozatot hozzon és imádkozzon értük.

Mint tudjuk, a Szűzanya titkot is bízott a gyerekekre, amelynek első és második részét az öt elsőszebati szentáldozást, a világ és Oroszország felajánlását már korábban nyilvánosságra lehetett hozni. A titok harmadik részét 1960. után bonthatta fel a Szentatya, és a pápák megítélésére tartozik, hogy kívánják-e ismertetni.

II. János Pál pápának 1980-ban Németországban, Fuldában több kérdést tettek fel a harmadik fatimai titokkal kapcsolatban. íme a pápa válasza: „Elődeim szívesebben szóltak diplomatikus módon e titokról, mivel tartalma egyrészt megrázó, másrészt mert nem kívántak csemegével szolgálni az ateista világnak... Sokan kíváncsiságból vagy szenzációéhségből szeretnének tudni róla, de ugyanakkor elfeledkeznek arról, hogy a tudás felelősséget is jelent, nemcsak a kíváncsiság kielégítését. Veszélyes ezzel kapcsolatban tétlennek maradni és azzal mentegetőzni, hogy úgysem segít már semmi!” Majd a pápa kezébe vette rózsafüzérét és ezt mondta: „íme a rossz elleni orvosság. Imádkozzatok, imádkozzatok és semmi többet ne kérdezzetek! A többit bízátok a Szent Szűzre!” Az Egyház jövőjéről ezt mondta: „Jól fel kell készülnünk a közeli nagy megpróbáltatásokra, amelyek esetleg életáldozatot is, és teljes önátadást követelnek... A megpróbáltatások meg rövidülhetnek az én imáim és a ti imáitok következtében!

Szűz Mária sokszor beszélt Fatimában is a felajánlásról, mert az imák között kiváltságos helye van a felajánlás, az önátadás, az önfelajánlás imájának.

A Szűzanyának Fatimában elhangzott kérése nyomán XII. Piusz pápa már 1942-ben ünnepélyesen felajánlotta a világot Szűz Mária Széplőtelen Szívének, majd VI. Pál pápa is megújította a felajánlást a II. Vatikáni Zsinat harmadik ülészakának lezárásakor, 1964-ben. Ennek emlékére küldte el a fatimai szentélynek a legnagyobb egyházi kitüntetését, az aranyrózsát. A kérésbe foglalt feltételeknek azonban csak II. János Pál pápa tudott eleget tenni, amikor a világ püspökeivel együtt tette meg a felajánlást. Rómában, a Szent Péter téren, a fatimai Szent Szűz szobra előtt térdelve mondta el 1984. március 25-én a következő imát:

Felajánló ima Szűz Máriának

1. „*Oltalmad alá futunk, Istennek szent Szülője.*”

Megváltásunk jubileumi évében fordulunk Hozzád, Anyánk, e szavakkal, melyeket századok óta imádkozik Krisztus Egyháza. Különleges kötelem egyesít bennünket az Egyház valamennyi pásztorával, egyetlen testületet és egyetlen kollégiumot alkotva, úgy, ahogy Krisztus akarata szerint az apostolok is egyetlen testületet és egyetlen kollégiumot alkottak Péterrel Ennek az egységnek kötelemében mondjuk el e felajánlás szavait, amelyekbe ismételtelen szeretnénk belefoglalni az Egyház reményét és aggodalmát a jelenlegi világ felett.

Negyven éve történt, majd tíz évvel később is megisméltődött, hogy szolgálád, XII Piusz pápa az emberi család fájdalmas tapasztalatait szemlélve *Széplőtelen Szívédre bízta, Neked ajánlotta fel az egész világot*, különösen azokat a népeket, amelyeket körülményei miatt rendkívül szeretsz, és amelyeknek gondját viseled. Ma is *ezeknek az embereknek és ezeknek a népeknek* világa áll szemünk előtt: a második évezred befejezéséhez közeledő világé, a mi időnk világáé, a mi világunké.

Az *Egyház* megemlékezett az Úr szaváról: „Menjetez tehát, tegyetez tanítványommá minden népet... és veletez vagyok mindennap a világ végéig” (Mt 28,19-20). És a II. Vatikáni Zsinaton megújult tudattal vállalta küldetését ebben a világban.

Ó, emberek és népek Anyja, aki ismered minden szenvedésünket és reményünket, Te, aki anyaként érzel át minden világot megrázó küzdelmet, ami a jó és a rossz, a világosság és a sötétség között folyik, halld meg kiáltásunkat, amelyet a Szentlélek indítására egyenesen Szívédhez intézünk: *karold fel az Úr Anyjának és szolgálóleányának szeretetével az emberi világot!* Reád bízunk, és felajánljuk Neked az emberek és a népek földi és örök sorsa feletti aggodalomban az egész világot! Különösen azokat az embereket és *azokat a népeket* bízunk Reád, és ajánljuk Neked, akik erre a legjobban rászorulnak.

„Oltalmad alá futunk, Istennek szent Szülője! *Könyörgésünket meg ne vesd szükségünk idején!*”

2. Előtted, a Te Széplőtelen Szívéd előtt szeretnénk ma az egész Egyházzal egyesülni ugyanabban a felajánlásban, amellyel Fiad irántunk ta-

núsított szeretetében az Atyának ajánlotta önmagát: „Értük szentelem magamat, hogy ők is szentek legyenek az igazságban” (Jn 17,19). Mi is szeretnénk egyesülni Megváltónkkal a világért és az emberekért történő felajánlásban. A felajánlás ereje kieszközli a bocsánatot isteni Szívétől, és engesztelést nyújt számára. *E felajánlás ereje* minden időre kihat, magába foglal minden embert, népet és nemzetet. Legyőzi mindazt a gonoszságot, amit a sötétség fejedelme kelthet az ember szívében és történelmében, amit valóban megtett a mai időkben.

Ó, mily mélyről fakad az emberiség és a világ, a mai világ felajánlásának szükségessége, amelyet Jézussal együtt teszünk meg! Krisztus megváltó művét *az Egyháznak kell közvetítenie a világ felé*. Ezt nyilvánítja ki a megváltás jelenlegi éve: az egész Egyház rendkívüli jubileumi éve.

Minden teremtmény felett légy áldott (e szent évben) Te, az Úr szolgálóleánya, aki tökéletesen engedelmeskedtél az isteni hívásnak!

Köszöntünk Téged, aki bensőségesen egyesültél Fiad megváltó felajánlásával]

Egyházunk Anyja! Világosítsd meg Isten népét a hit, a remény és a szeretet útján! Különösképpen világosítsd meg azokat a népeket, amelyeket kívánságod szerint Reád bízunk, és Neked ajánlunk. Segíts, hogy Krisztus felajánlásának igazságában éljünk a mai világ egész embercsaládjáért!

3. Reád bízunk, ó Anyánk, a világot, minden embert és népet, *Reád bízunk most a világ jelenlegi felajánlását* is, és anyai Szívedbe helyezzük. Ó, Szeplőtelen Szív, segíts, hogy legyőzzük a minket fenyegető gonoszságot, amely oly könnyen ver gyökeret a mai ember szívében, amelynek beláthatatlan hatása már a mai életre nehezedik, és eltorlaszolni látszik a jövőbe vezető utat.

Ments meg minket éhségtől és háborútól!

Ments meg minket az atomháborútól, az ellenőrizhetetlen önpusztítástól és a háború minden fajtájától!

Ments meg minket az emberi élet elleni bűnöktől, amelyek már a fogantatás pillanatától támadják az emberi életet!

Ments meg minket a gyűlölettől és Isten gyermekei méltóságának semmibe vevésétől!

Ments meg minket a társadalmi, nemzeti és nemzetközi igazságtalanságok minden fajtájától!

Ments meg minket Isten parancsainak könnyelmű megszegésétől!

Ments meg minket attól az igyekezettől, hogy Isten igazságát az emberek szívében kioltásák!

Ments meg minket a jót és rosszat felismerő lelkiismeret tévedéseitől!

Ments meg minket, ments meg minket a Szentlélek elleni bűnöktől!

Hallgasd meg, Krisztus Anyja, segélykiáltásunkat, amelyben *minden ember szenvedése, egész nemzetek szenvedése* fordul Hozzád!

Segíts nekünk a Szentlélek erejével minden bűnt legyőzni: az ember bűnét és „a világ bűnét”, a bűn minden megjelenési formáját.

Mutatkozzék meg még egyszer a világ történelmében a megváltás végtelen üdvözítő ereje: *az irgalmas Szeretet hatalmai* Bárcsak megakadályozná a gonoszságot! Bárcsak megváltoztatná a lelkiismereteket! A Te Szeplőtelen Szívedben ragyogjon fel a reménység fénye minden ember számára! Ámen.

Ugyanezen a napon, 1984. március 25-én Gobbi atya így írja le ezzel az eseménnyel kapcsolatban a Szűzanya üzenetét:

„Megáldom pápám bátor cselekedetét, aki fel akarta ajánlani a világot és fel akart ajánlani minden népet Szeplőtelen Szívemnek. Szeretettel és hálával fogadom és ennek alapján megígérem beavatkozásomat, hogy a tisztulás óráit nagymértékben megrövidítem és a megpróbáltatást megkönnyítsem számotokra... Most van itt az idő, amikor az egész Egyháznak Szeplőtelen Szívem menedékébe kell gyűlnie.”

Fatimában a Szűzanya arra szólított fel minket, hogy ajánljuk fel magunkat és családjunkat az ő Szeplőtelen Szívének. Sok emberben merülhet fel a kérdés, hogy mi is a felajánlás, hogyan lehet ennek a felszólításnak saját életünkben eleget tenni. Erre szeretnénk röviden választ adni a következő néhány gondolattal.

Február 2-án ünnepli az Egyház Jézus bemutatását a templomban. Szent Lukácsnál olvashatjuk (Lk 2,23): „Így parancsolja az Úr törvénye: »Mindenszülött fiúgyermek az Úrnak legyen szentelve«”. Negyven nappal Jézus születése után ezért Szűz Mária és Szent József a jeruzsálemi templomban felajánlották az Úrnak a Gyermecket.

Jézushoz viszlek benneteket

„Kedves fiaim, örömmel éljétek át a gyermek Jézus jeruzsálemi templomban történt bemutatásának misztériumát! Engedjétek ti is engedelmesen, hogy Édesanyátok karjában hordozzon benneteket!

Mily szeretettel szorítom a gyermek Jézust anyai karomba! És mily engedelmisséggel és fiúi ráhagyatkozással engedi magát hordozni a kis Gyermekek, miközben határtalan gyengédséggel szorítom Szívemre Őt.

Miután Édesanyja odavitte, bemutatta és **felajánlotta**, Jézus belép templomának dicsőségébe... Jézus fényének ragyogásában mutatkozik meg minden nép megvilágosítására. Jézust mint az ellenemondás jelét jövendölik meg, sokak üdvére és romlására Izraelben... Anyai hivatásom, hogy elhozzam nektek Jézust és mindnyájatokat Jézushoz vezesselek. Én vagyok az út, amelyen járnotok kell, ha el akartok jutni üdvözítő Uratokhoz.

Jézushoz viszlek benneteket

– *Elviszlek benneteket Jézushoz, a ti Igazságotokhoz.*

Mert ebben az időben, amikor sokan távolodnak el a hittől azért, hogy tévedéseket kövessenek, számos, rendkívüli jelenéssel lépek közbe, hogy elvezesselek mindnyájatokat az Evangélium teljes igazságára. Legyen életetek a megélt Evangélium, hogy ti is az igazság fényét ajándékozhatjátok másoknak.

– *Elviszlek benneteket Jézushoz, a ti Eletetekhez.*

Mivel ma sokan esnek a bűn és a halál sötétségébe, hathatós jelenlétemmel segítek nektek Isten kegyelmében élni, hogy végül ti is részeseülhessetek Urunk, Jézus életében. Ha a nagy megpróbáltatás sötét idejében nem engeditek gyermeki rám hagyatkozással és engedelmisséggel, hogy karjaimban hordozzalak benneteket, akkor nehezen fogjátok kikerülni Ellenfelem elétek állított ravasz kelepccéit...

Mindenki áldozatául eshet megtévesztésének.

Áldozatául esnek a papok és a püspökök is.

Áldozatául esnek az egyszerűek és a tanultak is.

Áldozatául esnek a tanítványok és a mesterek is.

Sohasem esnek azonban áldozatául azok, akik kisgyermekként felajánlják magukat Szeplőtelen Szívemnek és engedik, hogy anyai karjaimban hordozzam őket. Most már egyre világosabbá válik az Egyház és a világ előtt, hogy a *kicsiny nyáját*, amely hűséges marad Jézushoz és az Evangéliumhoz, megvédem Szeplőtelen Szívem anyai menekékében a nagy hitehagyás éveiben.

– *Elviszlek benneteket Jézushoz, a ti Utatokhoz.*

Ő vezet el benneteket mennyei Atyátokhoz.

Ha Jézussal jártok, akkor ti is ugyanazzal a szeretettel és ugyanolyan engedelmesen valósítjátok meg életetek folyamán az isteni akaratot, ahogy Ő teljesítette mindig az Atya akaratát.

– Így a kisgyermek bizalmával és ráhagyatkozásával fogtok élni, akik mindent úgy várnak és úgy fogadnak el, mint mennyei Atyjuk szeretetének ajándékát. Akkor égi Édesanyátok mindennap Szeplőtelen Szíve oltárán vihet benneteket az Úr fényének és dicsőségének templomába, így tudlak benneteket az életben a Szentháromság tökéletes dicsőítésére **felajánlani** és így tudom általatok mindenhol szétsugározni az Ő isteni ragyogásának fényét.

Miután ez a fény bevilágította és átformálta az egész világot, eljön hozzátok Jézus dicsőségében, hogy megalapítsa országát.”

Gobbi, 1989. február 2.

Mi a felajánlás?

Nagy ajándék népünk számára, hogy Szent István halálának 950. évfordulója, 1988. augusztus 20-ától *Paskai László bíboros érsek úr évenként ünnepélyesen megújítja első szent királyunk országfelajánlását a Boldogságos Szűznek.*

Szent István sokszor tapasztalta életében a Szűzanya szerető pártfogását. Ez mélységes bizalommal töltötte el szívét és ezzel a bizalommal ajánlotta országunkat oltalmába.

Hogy a felajánlást meg tudjuk tenni, jó ha szívünkben már előbb magunkévá tesszük. At kell élnünk fontosságát, készülnünk kell rá!

A szentek életének mindenkor fontos állomása önmaguk felajánlása Isten tökéletesebb szolgálatára. Amikor rádöbbennek arra, hogy Isten iránti szeretetüket, vágyakozásukat, igyekezetüket egy komoly ígérettel is meg kell pecsételniük, akkor ezt ünnepélyes formában megteszik, sokan le is írják, esetleg tanúk előtt fejezik ki eltökélt szándékukat.

Szent Imre imádkozva kérdezte: „Mi légyen ama mindennél kedvesebb áldozat, mit ő Istennek felajánlhatna?” És tiszta életét ajánlotta Urának *Szent Margit* olyan komolyan vette szülei fogadalmát, akik őt, még születése előtt Istennek ajánlották a magyarság megmenekülése érdekében, hogy valamennyi királyi kérőjét visszautasítva megmaradt a kolostori szigorú vezeklő életben. *Kis Szent Teréz* olyan fontosnak tartotta, hogy állandóan szíve felett viselte felajánló imáját.

Mi is tehát a felajánlás? Szerződésnek is lehet nevezni. Alacoque Szent Margitnak mondta az Úr: „Gondoskodjál dicsőségemről és ügyeimről, akkor Szívem is gondoskodni fog rólad és ügyeidről.”

Isten jónak látta, hogy földi anya gondoskodják a megtestesült Második Isteni Személyről. Ennek a földi Anyának olyan tiszteletet nyújtott az Isten, hogy benne és általa adta Jézust a világnak. Benne olyan példát állított az egész emberiség elé, akit bátran követhetünk, mert egyetlen akarat az, hogy *Istenhez vezesse* a lelkeket De csak akkor képes rólunk igazán gondoskodni, ha átengedjük magunkat neki. Mindenünket amink csak van. Lelkünket, testünket, életünket, egészségünket, családjunkat, ügyeinket Egyszerűen át kell adnunk házuk kulcsát, hogy abban tetszése szerint ki-be járhasson.

Viszonzásul pedig ránk tartozna, hogy gondoskodjunk azokról, akiket Szűzanyánk szent Fiához akar vezetni, a lelkekről. Mert minden szívben meg akarja alapítani szeretete országát. Apostolokra van szüksége, akik szüntelenül imádkoznak, akik áldozatot hoznak akár szenvedéseik elviselésével, akár önmegtagadással és akik elsősorban szeretettel tesznek eleget állapotbeli kötelességüknek.

A keresztény embert először a keresztségben ajánlják fel Istennek. Az üdvösség felé vezető úton életprogramunkat keresztségi fogadalmunk körvonalazza.

A felajánlás ténye teljességet feltételez: Ha egyszer felajánlottak bennünket, akkor örökre fel vagyunk ajánlva egész valónkban. De nem mindegy, hogy milyen ajándékot teszünk az oltárra!

A felajánlást szóban kell megtenni, de tettekkel kell bizonyítani! Hogy ígéretünket ne feledjük, időnként jó megújítani a felajánlást, ahogy a nagyszombati liturgiában is megújítjuk keresztségi fogadalmunkat. De jó napon-ta gondolni rá egy rövid fohással, hogy emlékezzünk rá és szerinte éljünk.

Szent István felajánlását megújítva, a Boldogságos Szűzre, a magyarok Nagyasszonyára bízunk, neki ajándékozunk magunkat és országunkat. Nem lehet azonban az egyik napot rábízni, a másikat nem. Édesanyánkkal tökéletes és állandó összetartozásban kell élnünk! Bátran követhetjük Jézust Édesanyjára való tökéletes ráhagyatkozásában is. *Az Istenanya* nekünk is figyelmes és gondos Anyánk, *segít Isten tervei szerint haladni a minden nappal tökéletesebb krisztuskövetésben.*

M.I.

Az önfelajánlás emberi mélységei

Egy ember életének hallatlan nagy ragyogást, egyértelmű sodrást ad az, ha egy kívülálló ember szolgálatába áll. Szent Timóteus Szent Pál szolgálatában tanulta meg, mit jelent apostolnak, papnak lenni. Még nagyobb változást idéz elő életünkben az a tény, hogy felajánljuk magunkat (nemcsak szolgálatunkat, erőnket, időnket, hanem személyünket) valakinek, akit kiválnak, nagyszerűnek, szentnek ismerünk. Egy ilyenfajta felajánlás csak a kívüllálónak tűnik úgy, mintha elveszítettük volna szabadságunkat. Valójában pontosan az ellenkezője történik: felszabadul az ember az élet értelmetlenségétől. Tudja, kinek szolgál.

Az Úristennek felajánlani magunkat annyi, mint viszonzszeretni Őt, a szó legteljesebb értelmében, hiszen Ő az, aki minket a semmiből alkotott

Felajánlani magunkat a Szent Szűznek annyi, mint megérteni a keresztén haldokló Üdvözítő utolsó akaratát: „Íme a te anyád”.

A felajánlás nem pusztán egy felajánló imádság elmondása, hanem a meghatározottabb döntés, amely természeténél fogva csak örökkévaló le-

het, mert a szeretet örökkévaló. Nagy lelki érettség kell hozzá, ha nem is folttalan és beérett szentség. Tudni kell, hogy egy ilyen felajánlás a keresztség szentségének mélységeiben gyökerezik. Ha pedig így van, akkor meg kell előznie a hármass ellenemondásnak, amelyben újra és véglegesen szakítani akarunk a Sátánnal, minden cselekedetével és minden pompájával. Komoly életrendező lelkigyakorlatnak kell meglőznie (ha lehetséges, életgyónásnak) és a lelkivezető beleegyezése szükséges hozzá.

Nem szabad a szavakkal játszani. Isten nem játszott a szavakkal. Az Ő Szent Fia új és örök szövetséget kötött velünk saját Vérében. A Szent Szűz soha vissza nem vont igent mondván az angyal szavára, a mi üdvösségünkre mondott igent.

Egy igazi önfelajánlásnak olyannak kell lennie, mint a szerzetes életében az örök fogadalomnak...

Mi az örök fogadalom? Utolsó szavam Istennek itt a földön mindarra, amit értem tett. Nem vagyok többé a magamé, mindent visszaadtam a szeretet lendületében. Természetesen minden áldott napot ennek az egyszer s mindenkorra hozott döntésnek az erőterében kell élni. Egy nap egy egész élet. Reggel a Teremtő kezéből átveszem magamat, este pedig az Egyház esti imájával így adom vissza önmagam: „Uram, a Te kezébe ajánlom az én lelkemet”.

fr. Barsi Balázs

Mária az Egyház tanításának folyamában

2. rész

IX. Piusz pápa uralkodása (1846–1878) egyszerre volt mozgalmas és statikus, ezért hosszú nyúló pápaságának pozitív-negatív tényezőin, összetevőin a történészek máig vitatkoznak. A teológia „divatirányzatainak fölkapott tervezői” a negatív tényezők közé sorolják az *Ineffabilis Deus* kezdetű bullát, amely végérvényes állásfoglalást jelent és egyben hittétel: „Szűz Mária szeplőtelenül fogantatott, azaz létének első pillanatától kezdve mentes az eredeti bűntől”. S ennek megokolása nem Mária érdemeiben rejlik, hanem „a mindenható Isten páratlan kegyelméből és kiváltságából Jézus Krisztusnak, az emberi nem Megváltójának érdemeire való tekintettel” történt ez az egyedi, egyszeri kivételetesség.

A „szent” vagy „szeplőtelen” fogantatás ünnepe keleten a VII.-VIII. század során keletkezett, különösebb teológiai vita nélkül A IX. századtól a nyugati kereszténységben néhány monostor adott neki ott-hont liturgikus kalendáriumában, ünneplésében Rómától az Alpokon túlra, sőt az angolszászok lakta szigetre. A XII. században Normandia szerzetesi közösségei szinte kézzől kézre adták át egymásnak az ünnepet, miközben a szigorú Szent Bernát méltatlankodott az újdonság miatt.

A *doctor subtilis*. Duns Scotus volt a következő században az a jelentős teológus, aki a szeplőtelen fogantatás lehetőségére, az üdvterembe illő, illeszkedő voltára rámutatott; anélkül azonban, hogy a hittitkot kifejezetten állította volna Nem volt könnyű dolga olyan nagy nevekkel szemben, mint Alexander Halensis, Albertus Magnus, Aquinói Szent Tamás, Szent Bonaventura Nem mintha e nagy skolasztikusok nem lettek volna Máriát tisztelő jámbor szerzetesek, papok. Az okot abban találjuk meg, hogy a nyugati teológiában a pelagiánizmus miatt az eredeti bűn egyetemessége és a megváltás egyetemes szükségessége végleges formában fogalmazódott meg, és a következetességhez való ragaszkodás nem tudta az egyszeri kivételt elfogadni.

Duns Scotus megfogalmazása, az „előre megőrzés” vagy „eredeti megőrzés” visszhangra talált a XIV században olyannyira, hogy amikor

a XV. században a nagy nyugati egyházszakadás megszüntetése után fölélegezhettek a teológusok, akkor a Bázeli Zsinaton 1439-ben a zsinati atyák a 36. szesszió hittételként kihirdették a szeplőtelen fogantatást. Egyetlen, ám jelentős nehézséget az jelentett, hogy a Bázeli Zsinat ezen szakasza már szakadásnak számított, hiszen a zsinat egy része előzőleg a pápától függetlenül önmagát, mialatt a zsinat másik része útra kelt, hogy a pápa fősege alatt, előbb Ferrarában, majd Firenzében folytatódjon. Ebből a tényből eléggé világos azonban, hogy a Szeplőtelen Fogantatás a Bazelben maradt zsinati atyák számára csupán ürügy volt, hogy új dogma meghatározásával is tanúsítsák függetlenségüket a pápától.

A szakadár-zsinaton történt kihirdetés elégséges lett volna, legalábbis emberi szempontokat figyelembe véve, hogy a pápák a Szeplőtelen Fogantatást mint hittételt végleg elfelejtsék. IV. Szixtusz pápa azonban 1483-ban megtiltotta túlbuzgó teológusainak a december 8-i ünnep és annak tartalma támadását. A Trienti Zsinat pedig az eredeti bűnről szóló tanítását pontosította részben IV. Szixtusz pápa, s főképpen Szűz Mária iránti tiszteletből, oly módon, hogy kimondta: az eredeti bűnről megfogalmazott tanítás nem vonatkozik a boldogságos és szeplőtelen Szűz Máriára.

A Trienti Zsinat szelleme némileg megfakulván, kegyelemtani viták garmadáját zúdította az Egyházra. Az érdem – kegyelem kérdéskörével kapcsolatban természetesen eleve nem volt vita, és előbb V. Pál (1616), majd XV. Gergely (1622) tiltották be a hiábavaló teológiai torzalkodásokat. Abban a kulturális-szellemi-lelki-eszmei légkörben, amely a XVII. század első felében uralkodott, érthető módon a negatív hozzáállás kerekedett felül, és 1627–1644 között még a Szent Officium is (anélkül, hogy a pápai tévedhetetlenséget módjában állt volna érvényesíteni), a formálódó vagy már eddigre kiformalódott hittitok hívei ellen foglalt állást.

XI. Kelemen pápa szuverén módon döntött, amikor 1708-ban december 8-át az egész Egyház számára nyilvános ünneppé tette, s mintegy előre jelezte, hogy a következő, végleges döntés, intézkedés Péter katedrájáról történik, már nem a liturgikus ünnepléssel, hanem annak teológiai tárgyával kapcsolatban.

IX. Piusz pápa „politikai menekültként”, még 1849-ben az Egyház püspökeihez kérdést intézett a Szeplőtelen Fogantatás tanát illetően, s 543 püspök közül 484-től pozitív, 18-tól negatív választ kapott. A többi vagy a forradalmak által okozott köz- és politikai állapotokra hivatkozva nem tartotta alkalmasnak az időt a kihirdetésre, vagy nem direkt, hanem közvetett definíciót akart. IX. Piusz pápa ezt az eredményt elégségesnek ítélte a dogma kihirdetéséhez és kellő teológiai megfontolás, megalapozás után a döntő lépést is megtette. A francia forradalom, majd a bécsi megegyezés után kialakított Európában és az új földrészen a pápának nem volt más tennivalója, minthogy kihirdesse az új Máriadogmát, fölkeltve a sajtó bírálatát, meg az ún. „tudományos körök” felhördülését.⁷ A kérdés jogos, azonban a válaszhoz az is hozzátartozik, hogy az Egyház túlnyomó többségét képező egyszerű hívek örömmel fogadták annak véglegesítését, amit az ünnepből meg a középkori prédikációkból nemzedékről nemzedékre átörökítve már úgyszólván tudtak. A pápa megfogalmazásában a hittétel úgy szól: „Szűz Mária szeplőtelenül fogantatott, vagyis létének első pillanatától kezdve ment az eredeti bűntől”.

A másik, legújabbkori dogma Mária mennybevétele, amelynek lényegét már kihirdetése előtt évtizedekkel a teológusok a következőképpen fogalmazták meg: Szűz Mária halálával lelke Isten boldog színelátására jutott, teste pedig nem indult föloszlásnak, hanem nyomban a megdicsőült testek állapotára emelkedett. Mindezt pedig magától értetődően az előzőhöz hasonlatosan ősi ünnep alapozta meg.

Szűz Mária dies natalis-a. égi születésnapja keleten az V. századtól kezdve tejedt különböző neveken, s amikor néhány évszázaddal később az ünnep nyugatra érkezett, többféle nevet mondhatott magának: Ascensio Manae, Dormitio, Assumptio, Transitus. Mivel forrásként csak az apokrif iratok jöhettek számításba, a IX. századi Paschasius Radbertusnak könnyű dolga volt, amikor Szent Jeromos tekintélye és neve mögé bújva azt írta, hogy Mária lelke élete végével csatlakozott ugyan Krisztushoz, de hogy követte-e teste a lelkét, azt nem lehet tudni.

A XI–XII. század fordulóján egy angol szerzetes – talán Szent Anselm köréből – Szent Ágoston tekintélye és neve mögé húzódva

hatásosan érvelt a Pszendő-Jeromos kétségei ellenében. A hívő népet mindez nem érdekelte, hanem egyszerűen hitte, amit az ünnep tanított.

XII. Piusz pápának (1939–1958) jutott feladatul, hogy Mária mennybevételének dogmáját kimondja.

Mária mennybevétele dogmatizálásának távolabbi előzménye az Egyház folyamatos hite Keleten majd Nyugaton egyaránt. Közlebbi előzménye a teológiai vitákon túl az a kérelem áradat, amelynek elsője még IX. Piusz pápához érkezett 1849-ben Malines érsektől, a belga primástól. 1940-ig az illetékes vatikáni hivatalban 2500 olyan kérelmet tartottak számon, amely püspöktől érkezett Végül a pápai fakultások, katolikus egyetemek túlnyomó többsége mellett egyháziaktól 83.000, világi hívektől pedig 8.000.000 (nyolcmillió) kérelem érkezett a pápához. A hittétel megfogalmazása a bázis felől mutatkozó igény szempontjából tehát hellőn megalapozottnak mondható.

Az 1950-es év a 25 évenként ismétlődő „jubileum” miatt szentévnek számított, ami a hitélet elmélyültebbé tételében valósult meg, szerte a világon. Ez év augusztus 15-én jelentette be a pápa, hogy szándékában áll november 1-én kimondani a mennybevétel tényét, mint dogmát, a pápai tévedhetetlenség igénybevételével. Már előzőleg a világ püspökeinek megkérdezése egyetemesen pozitív válaszról biztosította XII. Piuszt, ám ő a kihirdetés előtt, október 30-án még egy félig nyilvános, ünnepélyes konzisztóriumot tartott 35 bíboros és pátriárka, valamint 450 püspök jelenlétében az esetleges megfogalmazásbeli problémák kihirdetés előtti, végső elhárítására. A hívek vasfüggönyön innen és túl, mindenütt örömmel fogadták, hogy a Péter-utód Jézus Krisztus anyjáról kötelező erővel tanította a következő megfogalmazásban: „Mária földi életpályája befejezése után testével és lekével együtt felvételre a mennyi dicsőségbe.” (Munificentissimus Deus kezdetű enciklika, 1950. nov. 1.) Feltűnő, hogy nem a post mortem, hanem „a földi életpályája befejezése után” kifejezés szerepel. A bulla nem akart dönten a Mária halálát illetően, mert két vélemény van: előbb meghalt és az elszenderülése egybeesett megdicsőülésével; a másik nézet szerint halál nélkül öltözött be a végleges állapotba. Szándékos a pápa részéről, hogy nem mennyországról beszél, mint a célbaérkezés helyéről, hanem inkább a célbaérkezés állapotáról. És figyelemreméltó a

kihirdetés ideje: Mindenszentek ünnepe. Ez a szentek egyességén túlmenően ekkleziológiai háttérrel ad az egész ünnepnek. A teológusok a Szentírásból formális bizonyítékot nem tudtak fölhozni a dogma alátámasztására, azonban a hívő érzéke vagy a hit érzéke számára biztos, sőt természetes volt, hogy Mária anyasága és szüzessége egyszerre szellemi-lelki és testi valóság, ez utóbbinak pedig hatása kellett, hogy legyen Mária földi élete végére: a révbeérkezés nála az innenső parttól elrugaszkodással egybeesett: azonnal megkapta a teljes üdvösséget.

Ha a múlt századi Mária-dogmát felhördülés követte, akkor ezt még inkább „negatív sajtóvisszhang”. A sajtótörténészek talán egyszer majd megírják, milyen erők és irányzatok mozgatták azt a jól összehangolt akciót, amely a katolikus hit legújabb – ám ugyanakkor ősi – hittételét akarta hihetlenné, sőt nevetségessé tenni. Ugyanakkor a XX század második felének vallásossága nem felülről kiadott parancs alapján integrálta a mennybevétel hittitkát, mert az már régen megtörtént.

Az eddig ismertett Mária-dogmák középpontjában ott áll a bibliabeli Mária, a Theotokosz, aki szűz és szent – s ennek előzménye, föltétele a magzati lét első pillanatától kezdve élvezett kivételezettség, végkövetkezménye pedig a késedelem nélküli eljutás-bejutás a mennyi dicsőségbe.

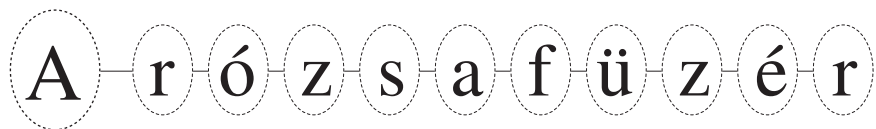
Török József, történész, teológus

Reggeli felajánló imák:

„Teljesen a tiéd vagyok, és mindenemet felajánlom neked, Jézusom, Édesanyánknak, a Szűzanyának Szeplőtelen Szíve által.”

„Jóságos Anyám, fogadj el úgy, ahogy vagyok, és tégy olyanná, amilyenné akarsz!”

„Mindent Szűz Mária Szeplőtelen Szívével, Jézus Szentséges Szívének a Szentlélek szeretetében, a Mennyi Atya dicsőségére.”

Hogyan imádkozzuk a rózsafüzért? (1. rész)

Miért nincs hatása?

A kísértő gondolat

Ha a rózsafüzér imádság nagy kegyelmi ajándékait átelmélkedjük, akkor önkéntelenül felébred lelkünkben a vágy, hogy ezt a drága imádságot mi is mindig buzgó szívvel végezzük, s a magunk számára is gyümölcsözővé tegyük. Sokszor elhatározzuk, buzgón fogjuk imádkozni Mária legkedvesebb imáját, a szentolvasót, hogy biztosítsuk az Ő pártfogását és segítségét a keresztény tökéletességre való törekvésünkben, s az örök boldogság elnyerésében. Mégis *föltámad bennünk a kísértő gondolat: mindennap buzgón elimádkoztam, s mégsem tapasztaltam azokat a kegyelmi ajándékokat, melyeket a Szűzanya megígért.* Nem éreztem átalakító katását, nem tapasztalom, hogy a lelkem közelebb jutott volna a Boldogságos Szűzhez. Ilyenkor elkedvetlenedünk, s nem jó lélekkel, nem buzgón végezzük a rózsafüzért.

Nehézségek

Sokszor bizony tényleg nincs meg a rózsafüzér imának az a hatása, amelyet Boldog Alanus hirdet. Igen, *a rózsafüzér egyszerű imádság, de amilyen egyszerű, olyan nehéz is.* E nehézség oka elsősorban az, *hogy nagyon gyakran végezzük.* Minél gyakrabban mondunk valamilyen imát, annál nehezebb azt jól végezni. Másik ok a visszatérő imaforma. *Az Üdvözlégyek és a Miatyánkok megszokottakká válnak.* De harmadszor *az is nehézség, hogy egyes szerzetekben, tásulatokban kötelező ima* Az előírt, köteleességből végzett ima sokkal nehezebben megy, mint az, amelyet önként vállaltunk. Az önként vállalt imát buzgóságunk fűti és hatja át, s ha lelohad buzgóságunk, el is hagyhatjuk.

Miként végezzük jól?

A szentolvasó kegyelmi ajándékainak elnyerése céljából tudnunk kell, miként végezzük jól ezt az imát.

Kellő lelkülettel imádkozzunk!

A rózsafüzér jó végzéséhez szükséges, hogy meglegyen a kellő lelkület, amely minden imához, de különösen a rózsafüzér imához feltétlenül szükséges. *Ha el akarjuk nyerni ennek az imádságnak kegyelmi ajándékait, lehetőleg a kegyelem állapotában kell lennünk.* Mert minél tisztább a lélek, annál nagyobb szeretettel hallgatja meg imáját a menyeyi Atya. A bűnös állapotban elmondott ima sem értéktelen. A megtérés kegyelmét eszközli ki, de érdemszerzés nélkül.

Bűnbánó lélekkel mondjuk!

Ilyenkor a rózsafüzér elmondása előtt fel kell indítani a tökéletes bánatot. *Ha bocsánatos bűn terheli lelkünket, akkor is indítsuk fel a tökéletes bánatot, mielőtt a rózsafüzér imához hozzákezdénénk,* s így biztosan megnyerjük mindazokat a kegyelmeket, amelyekről elmélkedtünk. Sőt a Boldogságos Szűz még nagyobb szeretettel és gyengédséggel hajol le a bűnbánó, imádkozó gyermekéhez. A földi édesanya is sietve szalad síró gyermekéhez, aki megütötte magát, megsimogatja, fölemeli, beköti sebeit, és vigasztalja. A Szűzanya is nagy szeretettel hajol le a megtérő, bűnbánó lélekhez, fölemeli, beköti sebeit, annál nagyobb szeretettel, minél jobban megütötte magát, minél jobban beszennyezett volt a lelke.

Szívből jövő legyen

A bűnbánat szelleme sem elégséges a tökéletes imádsághoz. Több kell ennél! Azt mondja a Szentírás: „*Ez a nép ajkával tisztel, ám a szíve távol van tőlem*” (Mk 7,6). Sokszor ez a baja a mi rózsafüzér imánknak is. Csak ajkunk mormolja: „Ave! Üdvözlégy Mária”, de szívünk nem emelkedik fel a Szűzanyához. Tehát a harmadik szükséges kelle a jó rózsafüzér imának, hogy szívünkben törjön föl. Ez azt jelenti, hogy *szívünk melege, egész szeretete és benső vonzalma nyilatkozik meg a rózsafüzér imában.* Nem volna egészen tökéletes szándék, ha csak az vezetne bennünket az ima elmondásában, hogy megnyerjük az ajándékokat, melyeket Szűz Mária ígért. A tiszta szándékú rózsafüzér

imádságban gyermeki szeretetünk, odaadásunk nyilatkozzék meg Ő iránta. Ha így végezzük az Isten Anyja előtt ezt az imát, akkor egészen bizonyos, hogy az ég bensőséges kegyelmi harmata hull reánk.

Áhitattal végezzük!

Áhítatos lélek is szükséges a buzgó, jó imádsághoz. Ez a szó: áhítat, sok mindent magában foglal. Nemcsak azt, hogy a figyelem ne legyen szétfolyó, hogy *akarjon arra gondolni az ember, amit az imában mond*, hanem azt is jelenti, hogy *ott legyen a szív és az értelem*, benne legyen test és lélek is. Benne legyen az az alázat, bensőséges tisztelet a Boldogságos Szűzzel és az Úristennel szemben, ami a jó imádsághoz szükséges. *Az alázatosság nagyon fontos az imánál.* Ha ez nincs meg, olyanok vagyunk, mint Krisztus példabeszédében a gazdag farizeus, aki a templomban büszkén előrement, s elsorolta, mennyivel különb ő, mint a szegény vámos. Ilyen a mi rózsafüzér imánk is, melyből hiányzik a mélységes alázat. Az áhítatos imában bizalomnak, gyermeki gyengéd szeretetnek, odaadásnak kell lennie Rózsafüzér imáinkkal úgy forduljunk a Boldogságos Szűzanyához, hogy mindent Tőle várjunk. Amíg az első buzgóság lendülete tart, addig könnyű az igazi áhítat. Később jön a megszokás, a fáradság és buzgalmunk ellankad. Ilyenkor önmegtagadást kell gyakorolnunk. Vigyázzunk, úgy ne járjunk, mint Boldog Hermann premontrei atya. Már gyermekora óra bensőséges viszonyban élt a Boldogságos Szűzzel. A Szűzanya sok kegyelmet juttatott neki. Egy alkalommal meg is jelent előtte a Boldogságos Szűz, ragyogó fényes ruhában, s közölte vele, azért látja őt oly szépnek, mert eddig nagyon buzgón végezte a rózsafüzért. Később azonban megszokottá vált az imádság, elmúlt a lendületes buzgóság, kisebb ahitattal végezte a rózsafüzért. Újra megjelent neki a Boldogságos Szűz, szomorú arccal, kisírt szemekkel. Boldog Hermann megdöbbenve kérdezte: Mért oly szomorú? „Olyannak látsz – felelte a Szent Szűz –, mint amilyen a te szívedben vagyok. Úgy bánasz velem, mintha megvetnél.” Holdog Hermann elszomorodott, s erősen elhatározta, hogy ezentúl ismét nagyon buzgón végzi a rózsafüzért.

Erdey Ferenc: Engeszteljünk rózsafüzérrel (1994)

IMÁK, HÍREK, KÖNYVEK

Imák, melyekre az angyal tanította a gyermekeket Fatimában:

Istenem, hiszek Tebenned, imádlak Téged, remélek Tebenned és szeretlek Téged Kérlek, bocsáss meg mindazoknak, akik nem hisznek Benned, nem imádnak Téged, nem bíznak Benned és nem szeretnek Téged!

Legszentebb Szentháromság, Atya, Fiú és Szentlélek! Mély alázattal imádlak, és felajánlom Neked Jézus Krisztus legdrágább Testét, Véréit, Lelkét és istenségét, amely a világ minden tabernákulumában jelen van, engesztelésül a káromlásokért, megszenteltelenítésekért és közömbösségért, amikkel Őt megbántják. Jézus Szentséges Szívének végtelen érdemeiért és Szűz Mária Szeplyötelen Szíve által könyörgök Hozzád, térítsd meg a szegény bűnösöket!

A fatimai zarándokszobor Oroszországban

A portugáliai Fatimában 1996. október 13-án emlékeztek meg a jejenések 79. évfordulójáról, és ezt követően hozzákezdték a 80. évforduló méltó megünneplésének előkészítéséhez. Az ünnepélyes szentmise koncelebrálásában számos más püspökkel együtt Glemp bíboros is részt vett, aki akkor vitte vissza a küldöttség vezetőjeként a fatimai Szent Szűz zarándokszobrát egy évig tartó lengyelországi útjáról, hogy átadja a Kondrusevics érsek által vezetett orosz küldöttségnek. A Szűzanya szobra 1997. július 13-ig járja zarándokútját Oroszországban és Szibériában.

Ez adott alkalmat arra is, hogy Fatima püspöke ellátogasson Oroszországba és így ő is tanúja lehessen annak, hogy az orosz nép milyen kitörő örömmel és hálás szeretettel fogadta az Istenanya kegysszobrát.

Christian Ravaz: A damaszkuszi ikon

Részletek René Laurentin előszavából

Két Szív Kiadó

Damaszkuszban vagyunk, ahová Saul igyekezett, hogy üldözze az első keresztényeket... és ahová keresztényként érkezett, miután Krisztussal találkozott.

Soufanieh-ben, Damaszkusz egyik városnegyedében történt, Myrnánál, 1982. november 27-én, hogy egy műanyag keretbe foglalt, olcsó kis ikonból cseppenként olaj kezdett csordogálni, míg az alatta levő csészéalj meg nem telt. Myrna tizennyolc éves volt akkor, hét hónapja kötött házasságot Nicolasszal. Ezt az olajat úgy fogadta mint Isten ajándékát.

A bölcsek, a tudósok, sőt még a teológusok is összevonhatják erre a szemöldöküket.

Mire jó ez az olaj, és mi a jelentősége?

Jöhet-e az égből a damaszkuszi olaj?

A rendőrök is így gondolkoztak. Leakasztották és szétszedték a képet. A vizsgálatot végző orvosok sem találtak magyarázatot a jelenségre, ahogy e könyvben később olvashatjuk.

Myrna kezéből olívaolaj szivárgott már néhány nappal azelőtt is, hogy az első olajcsepp lecsordult az ikonból. Azok a betegek, akiket ezzel az olajjal kentek meg, meggyógyultak. Az értelem zavarba jön és tiltakozik ennyi csodás dolog ellen.

Myrna mindezt egyszerűen élte meg hétköznapijaiban, amelyeket e jelenségek megszakítottak és időnként meg is zavartak. Megkapta volna azt a kegyelmet, hogy ő is a Szűzanya ikonja lehessen? Nem vagyunk-e mindannyian arra hivatva, hogy Isten képmása, Krisztusnak és Szeplőtelen Édesanyjának képmásai legyünk?

Az emberek tömegesen jönnek imádkozni Myrnához és Nicolashoz. Ez az a megdöbbentő történet, amelyet Önök olvasni fognak. Az Egyház nagyon óvatos az ilyen esetekben, szokása szerint, és azért is várakozik, mivel Damaszkuszban sok felekezetre oszlik a kereszténység. Myrna és Nicolas is vegyesházasságban él, Nicolas görög-keleti, Myrna görög katolikus.